Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26172
Copyright: Admont, Benediktinerstift

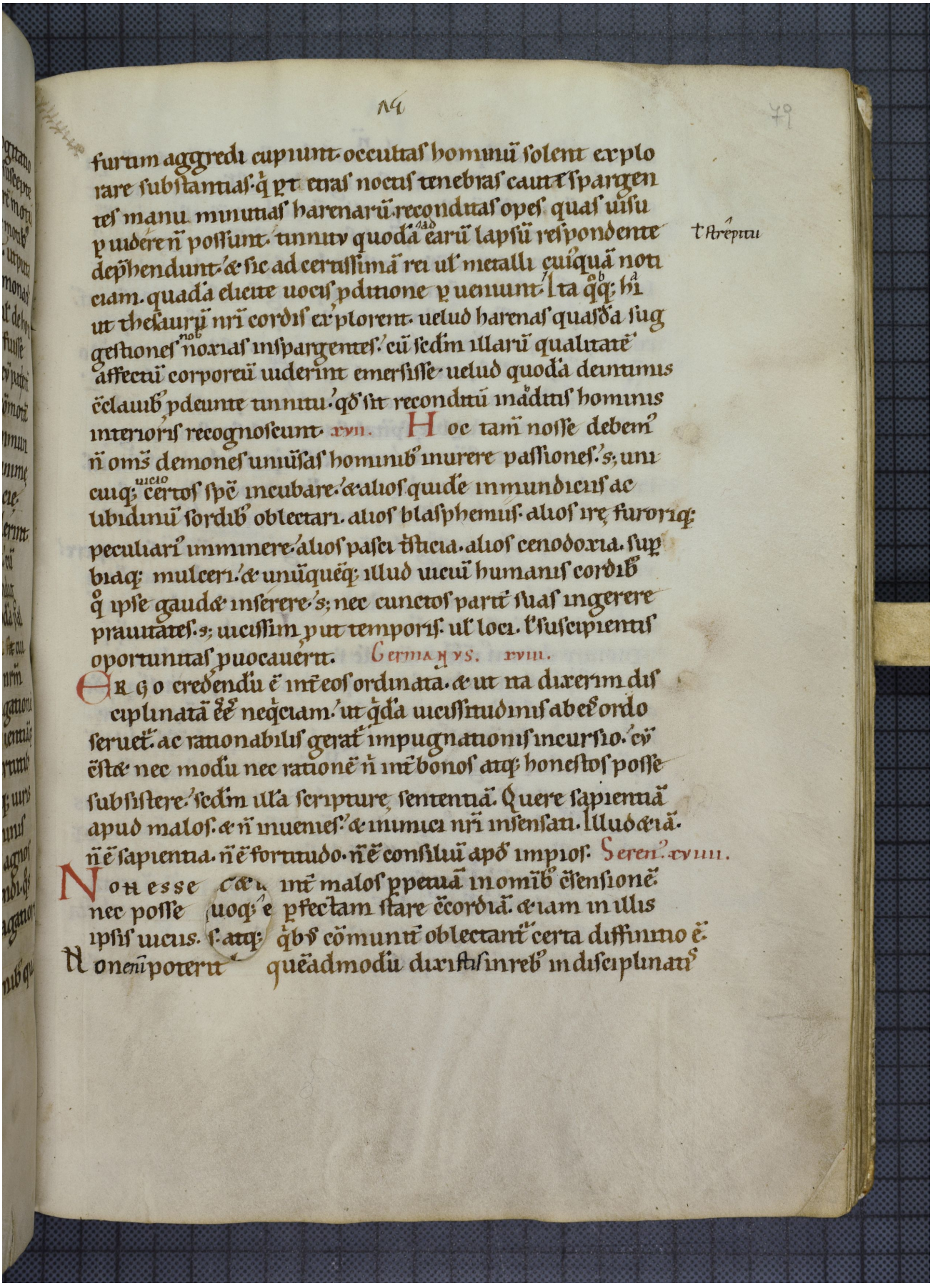

furum aggredi cupiunt occultas hominū solent explo
rare substantias. q; pter eas noctis tenebras cautis spargen
tes manu minutas harenarū recondutas opes quas uisu
p udere nō possunt. tinnitu quoda earū lapsū respondente
deprehendunt. & sic ad certissimā rei ut metalli cuiquā noti
am. quada elicite uocis pditione p uenium. lta q; bi
ut thesaurū nrī cordis explorent. uelud harenas quasda sug
gestiones noxias inspargentes. cū sedm illarū qualitatē
affectū corporeū uiderint emersisse. uelud quoda deintimis
ēclaub pdeunte tinnitu. qō sit recondtū mādtus hominis
interioris recognoscunt. xvii. Hoc tam nosse debem
nō oms demones unūsas hominib inurere passiones. s; uni
cuiq; certos spē incubare. & alios quidē immundicus ac
ubidinū sordib oblectari. alios blasphemus. alios irę furoriq;
peculiari immmere. alios pasci tristicia. alios cenodoxia. sup
biaq; mulceri. & unūquēq; illud uicū humanis cordib
q ipse gaudā inserere. s; nec cunctos partū suas ingerere
prauitates. s; uicissim. put temporis. ut loci. t susceptentus
oportunitas puocaverit. Germanus. xviii.
Ergo credendū ē in eos ordinata. & ut ita duxerim dis
ciplinata ee neq; iam. ut qda uicissitudinis abeo ordo
seruet. ac rationabilis gerat impugnationis incursio. cū
ēstā nec modū nec rationē nō in bonos atq; honestos posse
subsistere. sedm ulla scripture sententiā. Quere sapientiā
apud malos. & nō inuenies. & inimici nri insensati. Illud etiā.
nō ē sapientia. nō ē fortitudo. nō ē consiliū apō impios. Seren. xviii.
Non esse cū in malos ppetuā in omib ēsensionē.
nec posse quoq; e pfectam stare ēcordiā. & iam in illis
ipsis uicis. s. atq; qbs cōmunī oblectant certa diffinitio ē.
Non ne poterit quēadmodū duxistis in reb indisciplinatis

t Abreptui